

CAMPANER

PREMSA
CAMPANER

publicació de l'O.C.B.

Gener - Febrer 1993
Any XI. Núm. 66

BENEÏDES DE SANT ANTONI

DOS PINTORS JOVES

SON CABOT
I SON PUÇA
DUES NOVES

ASSOCIACIONS DE DONES

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:

Antònia Bennàsser Capó

Equip de Redacció:

Joan Buades
Bartomeu Martorell
Jaume Morell
Damià Pons
Miquel Vives

Col·laboradors:

Bartomeu J. Barceló
Francisca Bisquerra
Margalida Crespí
Damià Ferrà-Ponç
Antoni G. Gómez
Antònia Horrach
Elionor Horrach
Maria Antònia Juan
Jaume Ordines
Gabriel Reinés
Pere Antoni Reinés
Catalina Valriu

Fotografia:

Pere March
Jaume Morell
Jaume Nadal
Jaume Ordines
Sebastià Reinés
Arxiu Rev. Campanet

Dibuixos:

Joan Martorell
Rafel Pons
Antoni Ripoll

Portada:

Jaume Ordines

Impressió:

Tirrena S.A.

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Camí de Son Cabot s/n
Tfn.: 51 62 39

F'

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 225 pessetes.

SUMARI

	Pàgs.
Editorial	3
Noticiari	4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
Nadal	11
Manifest per la unitat de la llengua catalana	12
De jove a jove	13, 14
Son Cabot i Son Puça	15, 16, 17
Programa de prevenció de drogues	18
Associació Nuredduna	19
Associació Mans Obertes	20
Josep M' Llompart, in memoriam	21, 22
La roda de l'any	23, 24
Notícies verdes	25
Bona Cuina	26
Collita de gloses	27
Activitats de la 3' edat	28
La final del 2' Torneig de Billar	29
Entrevista a Na Jero Beltran	30
Pluviometria a Campanet	31

Tot Gust

San Miquel, 79 - Tel. 51 64 49

CAMPANET

la tenda de moda

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL

CAMPANET

Carrer Petxino, 9 - 1º. - Tel. 51 63 62

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÉS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

EDITORIAL

GABELLÍ PETIT: EL SOMNI D'UN POBLE

La Fundació Joan Amengual ha tengut la iniciativa de convocar totes les entitats del poble per posar en marxa una campanya de petició al Govern Balear perquè compri Gabellí Petit.

En aquesta reunió, a la qual no cal dir que també hi va assistir la revista, va quedar ben clar que totes les entitats donaven suport a aquesta iniciativa i hi volien col·laborar. El desembre, l'Ajuntament també havia acordat per unanimitat demanar al Govern que comprés la finca. En definitiva, tothom sembla estar d'acord que el millor futur per Gabellí Petit és que sigui patrimoni públic de les Balears, per poder preservar així la riquesa natural (les fonts Utanes i l'alzinar, sobretot), arqueològica (el claper des doblers) i de cultura tradicional (les sitges, els forns de calç, etc.) que conté la possessió.

Hi ha encara una darrera raó de pes i no és altra que els vincles afectius que uneixen els campaneters amb aquesta possessió, situada en un indret tan estimat pel nostre poble com la vall de Sant Miquel i amb el fenomen natural de les fonts Ufanés, del qual sempre n'hem estat sempre tan orgullosos.

Totes aquestes raons fonamenten la petició que es fa al Govern Balear i que es pretén que sigui subscripta per una gra majoria de campaneters i, fins i tot, per molts de mallorquins interessats en què es preservi aquest espai. No cal dir que des de la revista participarem activament en aquesta campanya i vos volem demanar que firmeu aquesta petició. Tots hi sortirem guanyant.

EDITORIAL CONJUNT DE LA PREMSA FORANA DE MALLORCA

NO VOLEM LA MACROPRESÓ A MALLORCA

El pla directori de construcció de centres penitenciaris del *Ministerio de Justicia* de l'Estat preveu la construcció d'una macropresó a Mallorca. La ubicació d'aquesta presó encara és una incògnita malgrat ja s'hagin apuntat algunes possibilitats a la zona del raiguer i a Palma.

La macropresó és una ciutat presó, ja que és el conjunt de 14 minipresons de 68 presos -enrevoltades de parets de 4 metres d'altitud -a més de tot un conjunt de serveis -minihospital, edifici cultural, edificis de serveis, piscina coberta, poliesportiu cobert, etc.- que precisa d'unes 40 hectàries de terreny pla i sense cotes aprop amb una necessitat d'aigua de 36 tones/hora. Tindrà una cabuda de 950 reclusos, la qual cosa contradiu la Llei General Penitenciària (1979) i les recomanacions del Consell d'Europa, que xifren la cabuda màxima en 350.

La construcció d'aquesta ciutat presó a la vora de qualsevol poble mallorquí suposa un greu impacte i irreparable dany: impacte ambiental degut a l'elevat nombre d'hectàries en zona plana que necessita, i a la torre de vigilància de 40 metres; impacte econòmic, destrucció de zones de conreus i influència sobre altres sectors; impacte social, degut a la possible instal·lació d'uns 600 funcionaris -amb les seves famílies- al

banística de Palma-, agilitzar els processos judicials, reformar penes i condemnes.

L'actual presó està a una zona de desenvolupament urbanístic per habitatges, la requalificació de zona de serveis penitenciaris a zona urbanitzable dispararia el valor econòmic dels terrenys. Ens trobam davant una nova operació especulativa? Què hi ha al capdavant del Pla directori?

Els experts en presons i juristes opinen que la presó és una escola de delinqüents i un destrossar a la permateix poble, que capgirarien la seva vida quotidiana i que aquest no podria assimilar, creant-se una situació de conflicte. Impacte social que no es produeix a una ciutat.

La ciutat presó tindrà molt més serveis que qualsevol poble de la part forana mallorquina, i això no és just.

La presó de Palma -ara en diuen Centre Penitenciari- té uns 625 reclusos quan la seva cabuda es sols de 400. Possiblement ha quedat petita, però al mateix temps està saturada de presos preventius -en espera de judici-. S'ha de cercar una solució, que pot radicar en l'ampliació de l'actual -hi ha terrenys suficients als seus voltants prevists d'ús penitenciari al Pla General d'Ordenació Ur-

sona que no ho és, que la macropresó sols és rentable econòmicament, que no va totalment encaminada a la reinserció del delinqüent i en detriment de l'atenció al reclus i que calen solucions més humanitzades i penes alternatives com: arrestament de cap de setmana règim obert, pisos d'acollida, treballs útils a la comunitat i de reserçiment a les víctimes del delictes.

És evident que la macropresó no és una necessitat social, que no és una solució. Però cal trobar una solució a l'augment de la delinqüència realitzada per persones en serioses dificultats personals i socials, en una societat cada cop més competitiva i insolidària. Cal anar al bessó del problema d'evitar l'aparició de delinqüents: campanyes de prevenció, ajuts a famílies problemàtiques -amb membres presos-, de promoció socio-laboral de joves en dificultats, reinserció del reclus, reforma del codi penal -canvi cap a penes comunitàries-, agilitzar els processos judicials -és a dir, dotar l'administració de justícia dels recursos que precisa-.

La solució de la macropresó és la més fàcil i que permet més guanys econòmics, però està buida de contingut humà, buida i enfora del problema que pretén solventar.

I és ben clar i evident, no volem la macropresó a Mallorca.

Noticiari

PARTICIPACIÓ DE LA CORAL «SANT MIQUEL», EN UNA TROBADA MULTITUDINÀRIA

Els dies 28 i 29 de novembre hi hagué una trobada de 30 corals i de mil dues-centes veus, el primer dia a Muro i el segon a l'Auditori de Palma. S'agruparen per comarques per anar cantant les peces triades en aquesta ocasió per a celebrar la festa de Santa Cecília. El nostre paísà Pere Reinés va esser l'elegit per a dirigir l'actuació de les Corals «Sant Miquel», de Campanet, la des Puig de Selva, la de Sa Pobla, la «Miquel Tortell» de Muro i la «Sor Francina Aina» de Sencelles.

El segon dia l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears va posar acompanyament musical a l'actuació de les trenta corals, totes integrades en la Federació de Corals de Mallorca, que n'agrupa quaranta.

ACTUACIONS DE L'ESCOLA DE BALL DE BOT

A l'Escola de Ball de Bot de Campanet hem tancat l'any 92 continuant en la línia de donar-nos a conèixer més enllà de les contrades de Campanet, col·laborant en diverses festes i trobades. En concret, el diumenge deia 11 d'octubre arribàrem fins a Alcúdia, convidats pels organitzadors del XVIè Aplec Excursionista dels Països Catalans. També fins a Manacor el dissabte dia 17 d'octubre, per trobar-nos amb la bona gent del barri de Llevant i la seva Associació de Veïns i, finalment, pegarem d'un bot per terres de Son Mesquida, que són felanitxeres, dia 7 de desembre i amb motiu de les seves festes populars. Ens agrada anar tira tira sense frissar, però intercanviant experiències amb músics i balladors d'altres llocs. A més a més, vàrem esser ben rebuts i elogiats. Què més volem!

EN FRANCESC AGUILÓ VA PRESIDIR EL CONGRÉS DEL PSM

El batle de Campanet, en Francesc Aguiló Pons, va presidir l'11è Congrés que el PSM/Nacionalistes de Mallorca va celebrar els dies 19 i 20 de desembre a l'Auditori de Palma amb el lema **La Mallorca que volem**. A més a més, va esser elegit membre de la Comissió Executiva, amb el càrrec de responsable de la Secretaria de Política Municipal.

PARTICIPACIÓ CAMPANETERA AL CAMPIONAT DE BALEARS DE TIR DE FONÀ

Dia 13 de gener es va celebrar a Manacor de la Vall el IX Campionat de Balears de Tir de Fona. Hi participaren uns vint-i-cinc tiradors de les tres categories (infantil, dones i homes). L'assistència de públic sobrepassà les cent persones. Els campaneters hi varen fer un bon paper: na Margalida Reinés «Coixina», que viu a Sa Pobla, i la seva germana n'Antònia varen quedar en segon i tercer lloc de la seva categoria. En Diego Camuñas també va fer tercer, després de fer una tirada de desempat amb dos més.

S'ESTANC GUANYA UN PREMI DE MOSTRADORS

La Tabacalera Espanyola cada any promoció un concurs nadalenc arreu de tot Espanya i un a les Balears. Enguany ha estat guanyadora del primer premi de les Balears na Catalina Barrera per la decoració del mostrador del seu establiment. Era tot un art. L'autor de la composició fou en «Poncio» Jover «Puça», amb les seves idees originals en va fer la decoració. Ara aquest premi competirà amb tot Espanya. Que tenguin sort.

AJUDES DEL PROGRAMA «LEADER» PER A EMPRESES DE CAMPANET

El mes de desembre varen arribar les ajudes a empreses d'artesans, industrials i cooperatives gestionades per l'associació «Serra de Tramuntana», de la qual forma part, entre d'altres organismes, l'Ajuntament de Campanet. Aquestes ajudes provenen d'un programa de la Comunitat Econòmica Europea anomenat «Leader». A Campanet, en concret, es varen presentar set peticions d'ajuda, que presentaven pressuposts d'obres de millora o d'adquisició de maquinària que fessin més competitives les empreses que les demanaven. Amb aquestes inversions és d'esperar una important reactivació d'aquests sectors al nostre poble. S'ha de destacar que en total han rebut una subvenció de 33 milions de pessetes a fons perdut.

Les dades que ens han facilitat l'Ajuntament són les següents:

Empresa	Pressupost	Ajuda rebuda	Destinació
Antoni Bisquerra	2.575.000	901.425	Forn automàtic
Antònia Femenia	2.190.973	766.841	Ceràmica
Joan Mairata	23.196.873	8.118.906	Nou local fusteria
Germans Ros	450.000	157.500	Màquina taller ferro
Antoni Reinés	4.979.079	1.742.678	Espardenyes (obres)
Pere Reinés	3.699.695	1.294.893	Maquinària rest. orgues
Menestralia	76.677.698	19.936.200	Obres per forns de vidres art.
TOTALS	113.769.318	32.918.443	

NÚMERO EXTRAORDINARI DEL «CORREU VERD»

En ocasió del seu cinquè aniversari el Bloc Ecologista de Campanet ha publicat un número especial (el 26, corresponent als mesos octubre-desembre) de la revista «Correu Verd». Per fer-ho han comptat amb el suport econòmic de la Fundació Joan Amengual i Pericàs i de l'Ajuntament. Té trenta pàgines i un contingut prou diversificat. Els titulars de portada poden donar idea d'una bona part del seu contingut: **Campanet va dir no a la carretera d'entrada**, **El B.E.C. ha aprovat la seva dissolució**, **Campanet ja té assemblea verda** i **Un president sense vergonya**. A més a més, hi trobam pàgines de notícies, una entrevista a na Catalina Rosselló Alzina, directora de Ràdio Picornell, un article del pintor Angel Pascual Rodrigo, i diverses col.laboracions que tracten temes relacionables genèricament amb l'ecologia. També es fa la història dels cinc anys de vida del B.E.C. i s'anuncien les transformacions que experimentarà aquest grup a partir d'enguany.

ES MODIFICA EL PLA D'OBRES I SERVEIS DEL 1993

Com a conseqüència del resultat negatiu de la consulta popular sobre la via d'accés, el batle va proposar, al ple de dia 10 de desembre, demanar al Consell Insular la retirada de l'obra «Construcció de la nova via d'accés» i que es considerin com a peticions d'inclusió al pla de les dues obres que s'havien demanat com a segona i tercera: «Asfalt de diversos carrers, 2a fase» i «Il.luminació de zones foranes de la població».

EL PP I EL PSOE DEMANEN AL BATLE QUE DIMITESQUI

Precisament, el resultat de la consulta va motivar el punt més calent del Ple de dia 10: la petició de dimissió dirigida al batle pels grups de l'oposició -PSOE i PP-. Al capítol de precis i preguntes, va intervenir en primer lloc en Joan Amengual (PSOE), el qual va retreure al batle que no es penjassin uns cartells de programa institucional segons havia acordat la comissió organitzadora de la consulta. Joan Amengual també va argumentar que la justificació del batle que no hi va haver temps per penjar els cartells no era vàlida perquè si que hi va haver temps per redactar i repartir un ban tot just després de la consulta. Va acabar la seva intervenció dient que la nova via d'accés era un aspecte molt important de la política municipal i com que el resultat de la consulta popular era negatiu, el batle hauria de dimitir.

Tot seguit, en Jaume Pol (PP) va iniciar la seva intervenció afirmant que creia que la propaganda institucional no es va penjar a posta i no per falta de temps i que el batle no havia actuat correctament en la qüestió de la consulta, per la qual cosa hauria de dimitir.

El batle Francesc Aguiló va contestar aquestes peticions llegint un manifest en què defensava la seva actitud i la del grup musical del PSM. D'entrada, va fer un poc d'història del procés duit a terme en relació amb la via d'accés a partir de les eleccions del 1987. Després d'esmentar les referències que hi feien els partits als seus programes electorals i tots els acords que havia pres l'Ajuntament fins aleshores per demostrar que fins poc abans de la consulta hi havia hagut unanimitat a favor de la nova carretera, va argumentar que el PSM havia estat fidel als compromisos assumits i que les consultes populars tenen un sol sentit: saber l'opinió dels ciutadans sobre temes concrets, i això no implica -va citar els casos dels referèndums de Dinamarca i Suïssa sobre Maastrich i l'espai econòmic europeu, respectivament- la dimissió dels responsables polítics.

A la segona part de la seva intervenció, el batle va descriure l'actuació municipal dels quinze mesos en què el PSM ha governat en millora i va acabar recordant a l'oposició que hi ha fórmules legals per canviar de batle si consideren que ell no convé a la població de Campanet.

L'AJUNTAMENT DÓNA SUPORT A LA PETICIÓ AL GOVERN BALEAR QUE COMPRI GABELLÍ PETIT

En aquest mateix ple ordinari del mes de desembre es va acordar per unanimitat, a partir d'una moció presentada pel grup del PSM, donar suport a la petició que va fer Damià Ferrà-Ponç al Govern Balear perquè adquirís la finca de Gabellí Petit, que ara és a la venda. El text de la moció aprovada és el següent:

«Havent sabut que el diputat campaneter Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, ha proposat, primer a la Comissió de Cultura i amb posterioritat a la Comissió de Pressupostos del Parlament Balear, que el Govern Balear compri la possessió de Gabellí Petit, actualment en venda, aquest Ajuntament manifesta:

1. Creim que seria un encert que aquesta finca del nostre poble es convertís en una propietat pública, garantint-ne d'aquesta manera la conservació de la seva valuosíssima naturalesa, i amb la possibilitat que pogués ésser aprofitada per a activitats recreatives i culturals múltiples.

2. Donam suport a la petició presentada pel diputat Damià Pons i demanam al Govern Balear i a tots els grups parlamentaris de la Cambra que la votin favorablement.

3. En el cas que la decisió fos la que desitjam, aquest Ajuntament s'ofereix a col.laborar, d'acord amb les seves possibilitats i segons convengui al Govern Balear, en la gestió de la finca».

ESTANC i PAPERERIA

CATALINA BARRERA

LES EXCURSIONS DEL CONSELL DE PASTORAL

El passat mes d'octubre les excursions del Consell de Pastoral varen tornar a reprendre la marxa. El mes d'octubre anaren a la Trapa, el novembre al Teix, el desembre al Castell d'Alaró, el gener a Binifaldó pel Camí Vell de Pollença i el febrer a l'Ofre.

En Joan Pons «Amer» és l'ànima d'aquestes excursions: cada vegada reparteix l'itinerari amb les explicacions adequades i es preocupa de tot. Va suggerir als excursionistes que anassin a fer una neteja a Sant Miquel. I el diumenge dia 30 de gener un grup nombros d'excursionistes anaren a netejar el cementeri i tots els voltants de Sant Miquel: sembraren plantes, llauraren, exsecallaren, xermaren... Tot per embellir aquell indret.

NOU CONSELL DE PASTORAL

El dia 8 de juny de 1992, el Consell de Pastoral de la Parròquia de Sant Miquel quedà dissolt una vegada que s'hagueren aprovat els nous estatuts. Cap als mesos de setembre-octubre, els diferents grups de la Parròquia elegiren, tal com marquen els estatuts, els seus representants per formar part del nou Consell. El passat 5 de desembre es presentà el nou Consell Parroquial, que actualment està integrat per les següents persones: el Sr. Rector Antoni Gómez, el Vicari Bartomeu Palou, la Superiora de les Religioses Agustines Sor Maria Ignàsia Planes, el grup de catequesi està representat per na Isabel Mir, les dones de neteja per na Magdalena Capó, el grup excursionista per na Francisca Bennàsser, el grup de litúrgia per en Joan Alcover, la Coral per Ferran Bellver, l'economia per en Pere Antoni Reinés, la Comissió de l'Orgue per en Pere Reinés, els joves de confirmació per n'Antònia M' Domingo, i finalment, per elecció directa del Rector, Margalida Grau, Joan Torrens i Joan Pons.

La Comissió Permanent la formen el Rector Antoni Gómez, en Ferran Bellver, en Joan Torrens i en Joan Pons, que actua de Secretari.

VISITA PASTORAL DEL SENYOR BISBE

El Bisbe de Mallorca D. Teodor Ubeda visitarà l'arxiprestat de Lluc entre els dies 20 de febrer i el 7 de març. Pel que afecta al poble de Campanet, serà el dissabte 6 de març quan es trobi amb els feligresos, a la missa que a les 19 hores celebrarà a l'església. Posteriorment es reunirà amb el Consell de Pastoral.

No obstant la setmana abans tindrà algunes trobades amb diversos col·lectius de la comarca. A Selva es reunirà amb els mestres el dia 3 a les 17'30 h., i el mateix dia a les 19 h. amb les religioses, a Moscarí. El divendres dia 5 a les 20 h. hi haurà trobada de matrimonis.

BAR 3ª EDAT

Dinars i sopars

Tapes i plats variats

C/ Llorenç Riber, 6

TARDOR

Calces, calcetins BANY

C/ de la Pau, 34

Tel: 88 14 08

INCA

NOVA IL·LUMINACIÓ DE L'INTERIOR DE L'ESGLÉSIA

Gràcies a un donatiu que va fer a la Parròquia la senyora Martina Rosselló, l'estiu passat es pogué fer la nova instal·lació elèctrica de l'església. Aquesta ha estat l'obra més grossa que s'ha realitzat aquests darrers anys.

Així mateix, s'ha fet la restauració del llet de la Mare de Déu d'Agost.

ES PRESENTA EL PROGRAMA DE SERVEIS SOCIALS I EL PLA DE PREVENCIÓ DE DROGUES

Dia 14 de gener es va presentar a l'Ajuntament el Pla de prevenció de drogues del Consell Insular i el Programa de serveis socials de l'Ajuntament de Campanet. A l'acte, al qual estaven convidades totes les entitats del poble, hi va assistir molta de gent. Pel que fa als serveis socials municipals, s'ha posat en marxa amb aquesta presentació una campanya de difusió de les activitats i els serveis que s'ofereixen des de l'Ajuntament en el camp de l'ajuda social. Així, s'han repartit uns fullets amb el títol «Serveis Socials Municipals, al vostre abast», en què s'informa de les tasques d'informació i orientació, ajuda a domicili, etc.

PLA DE MILLORAMENT DE FAÇANES

El Pla de millorament de façanes del 1992 tenia una dotació d'1.600.000 pts., aportades a parts iguals per la Conselleria de Cultura i l'Ajuntament. Varen presentar peticions 9 persones, les quals hauran tengut, per tant, aquesta ajuda a l'hora d'arreglar les façanes de les seves cases. El Pla d'enguany, que tindrà una dotació d'un milió de pessetes, es destinarà íntegrament a arreglar la façana del cementeri.

TEMPS DE FOGUERONS

D'uns anys ençà, a Campanet es fan foguerons durant un mes i mig aproximadament. Així com a sa Pobla i a d'altres pobles amb anomenada de foguerons es concentren en una sola nit, al nostre poble s'organitzen un per un en diverses dates. Els primers d'enguany varen ser els de l'Associació de la Tercera Edat, que la nit de Sant Antoni -com pertoca- varen convidar els seus socis a torrar llonganisses i botifarrons al fogueró que cada any es basteix a darrera l'església. Divendres dia 22, l'Associació de les Mestresses de Casa va fer per primera vegada un fogueró i el va instal·lar a la placeta de Cas Capitaner. Hi va haver espinagades i coca amb verdura, s'hi cantaren gloses i va acabar amb ball. L'endemà, els veïns de Fangar feren el seu fogueró de cada any, amb xulla, botifarró i llonganissa i també varen fer el seu alguns veïnats del carrer de la Font. Per acabar, dissabte dia 6 el Partit Popular va convidar tothom a menjar botifarró, llonganissa i xulla i a beure vi als foguerons que, com ja és tradició, munta a la plaça Major.

MIQUEL GUAL DEFENSÀ LA TESI DOCTORAL

Miquel Gual i Tortella «Xerrat», que actualment és Rector de Nostra Senyora dels Dolors de Manacor, defensà el 25 de gener la seva tesi doctoral a la Facultat de Teologia de Catalunya, tractant el tema **Envers una església de comunió: del Vaticà I a «Lumen Gentium»**. Els membres del tribunal que el qualificaren li atorgaren la màxima nota: un «cum laude». La seva tesi és de més de 700 pàgines.

EL FILL D'UN CAMPANETER ACONSEGUEIX UNA DE LES BEQUES D'INVESTIGACIÓ DELS PREMIS CIUTAT DE PALMA

Joan Francesc Mir Massanet, fill d'en Jaume Mir «des Forn» i de na Margalida Massanet, biòleg per la U.I.B., ha aconseguit, juntament amb dos companys més, una de les tres beques d'investigació dels Premis Ciutat de Palma d'enguany, dotades amb quatre-centes mil pessetes, pel seu treball Estudi limnològic d'una llacuna artificial d'aigua depurada. Pautes per a la seva utilització com a aigua de reguiu.

A l'estudi l'han realitzat a una bassa artificial d'aigües residuals situada en el Pla de Sant Jordi, analitzant els temps que l'aigua ha d'estar embassada abans de poder ésser utilitzada per a regar els camps de cultius.

DENÚNCIA DE TRES OBRES «PRESSUMPTAMENT» IL.LEGALS

Segons una informació apareguda al «Diario de Mallorca» del 22 de gener, un veïnat de Campanet, n'Antoni Ordines Llobera, ha denunciat davant la Comissió Insular d'Urbanisme la concessió de tres llicències d'obra concedides per l'Ajuntament, de forma irregular segons l'opinió del denunciador. Dos dels expedients afectats per la denúncia impliquen el secretari de l'Ajuntament, en Carles Llorente, i la primera tinent de batle, na Magdalena Solivelles.

El tercer expedient fa referència a la concessió d'un permís d'obres per a construir en zona rústica una casa-refugi de 30 metres quadrats.

En el cas de la denúncia que afecta al secretari de l'Ajuntament, el denunciador afirma que aquest no ha respectat l'alineació del carrer Jaume I amb la construcció d'un mur que invadeix la calçada. En Carles Llorente diu que tan sols es tractava de la reconstrucció d'una part del mur que ja existia i que s'havia esbucacat a causa de les plogudes.

La denúncia que afecta a la primera tinent de batle, es refereix al presumpte atorgament de la llicència d'obres per construir una vivenda familiar en un solar situat entre els carrers Jaume I, camí vell de Búger i Ramon Llull. Segons el denunciador, el projecte presentat i que va obtenir la llicència municipal no contempla el retraqueig de dos metres necessari per alinear el solar amb la resta del carrer Jaume I.

Segons na Magdalena Solivelles, la zona afectada per aquestes dues denúncies està inclosa en el casc urbà de Campanet i les Normes Subsidiàries del planejament urbanístic especifiquen que s'han de respectar les alineacions existents.

La versió de n'Antoni Ordines respecte a aquestes dues alineacions és que quan ell va adquirir els solars l'obligaren en realitzar un estudi de detall per poder construir-hi. L'estudi contemplava, entre d'altres coses, el retraqueig del carrer Jaume I.

Segons fonts municipals, però, quan es va provar la normativa urbanística es va canviar de criteri i es va especificar que les alineacions existents en el casc urbà no havien d'alterar-se. La primera tinent de batle va dir que el grup de govern remetria els tres expedients als serveis tècnics de la Comissió Insular d'Urbanisme, i al mateix temps afirmava que ella en particular, encara que estava ben convençuda de la legalitat de la seva llicència, no mouria una pedra fins que la situació no s'hagués resolt. A més a més, opina que es tracta d'un complot que cerca el seu desprestigi personal i el del seu partit, el PSM.

HOMENATGE A BERNAT MORELL A LA GALERIA CUNIMUM D'INCA

Del 8 al 22 de febrer, la Galeria Cunium d'Inca exposa una vintena de pintures i un bon nombre de dibuixos del campaneter Bernat Morell (1929-1989).

La intenció de la galeria ha estat la de retre-li un homenatge. La mostra presenta una considerable diversitat d'obres ja que s'ha volgut que els visitants poguessin veure els diferents estils i temes que va tractar el pintor. Hi ha una bona quantitat dels dibuixos que va realitzar amb la finalitat que servissin per il·lustrar la **Història de Campanet**.

Amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Inca, s'ha pogut editar un catàleg que té el gruix d'un opuscle: setze pàgines, tres escrits (de Jaume Rovira, Alexandre Ballester i Manel Cortada Pous), una fotografia del pintor i nou il·lustracions, set de les quals són en color.

Tots els amants de la bona pintura, i especialment si els agrada la d'en Bernat Morell, poden visitar l'exposició fins dia 22 d'abril, a la galeria Cunium, situada al carrer de l'Estrella d'Inca, ben a prop de la Plaça de l'Ajuntament.

FESTES DE NADAL

NIT DE CAP D'ANY

De cada any hi ha més gent que espera l'any nou a la plaça Major, pendent de les dotze campanades del rellotge de l'església. Enguany, l'Ajuntament havia preparat vuit-centes bosses de raïm i no en va quedar cap. També hi va haver xampany per a tothom i tot just després de les campanades es va encendre el rètol lluminós amb el «Feliç 1993».

ELS REIS

En el seu pas per Campanet, els reis varen ser rebuts per una comitiva formada per la banda de música, bengales i quatre carrosses -de la Parròquia, l'APA de les monges, Mans Obertes i els joves de la confirmació-. Els reis varen arribar amb sis furgonetes carregades de juguetes i després de fer l'adoració a l'Església i dirigir unes paraules a la gentada que s'hi havia arreplegat, varen partir a repartir-les entre els nins del poble. Encara que la nit era molt freda, molts d'al.lots esperaren al portal de ca seva la venguda dels reis. No hi ha dubte que la il.lusió té més força que el fred.

CONCERT DE NADAL

Les festes de Nadal es tancaren brillantment amb el concert de Nadal ofert per la Coral Sant Miquel i la banda La Unió Musical el dia dels Reis. En primer lloc, la coral va interpretar tres cançons de Nadal, dues de Händel i una de Shaw. Tot seguit, la banda va interpretar un repertori molt variat, amb peces populars com una selecció de «La cançió del olvido», nadalencques i fins i tot composicions que són habituals al tradicional concert vienès de cap d'any, com el vals «A la riba del Danubi blau» i la «Marxa Radetzky», que els assistents varen acompanyar rítmicament amb mambelletes.

La tercera part del concert fou potser la més espectacular. La coral i la banda interpretaren conjuntament les dues cançons de Nadal segurament més famoses: l'«Adeste Fideles» i «Santa Nit». En acabar, el públic va aplaudir de forma entusiasta l'actuació dels cantaires i els músics, especialment els seus directors: Pere Reinés i Vicenç Tamarit. A la vista de l'èxit, aquest concert hauria de tenir continuïtat i oferir-se cada any.

AL SERVEI DE CORREUS, CANVIS DE CARTERA

El passat dia 31 de Desembre finalitzà el seu contracte amb Correus la que ha estat durant 3 anys cartera de Campanet na Catalina Fuster Vanrell de Sineu. Al seu lloc ha començat una al.lota nova d'Inca na Margalida Arrom.

Volem des de la revista donr les gràcies a na Catalina per la col.laboració i paciència que sovint ha tengut amb

nosaltres fent arribar la revista Campanet a tots els nostres subscriptors. Donam la benvinguda, també, a la nova cartera.

Seria convenient també fer arribar una estirada d'orelles a Correus per la seva política de personal. És ben necessari que la plaça de correus de Campanet se cobresqui amb una carter/a definitiu.

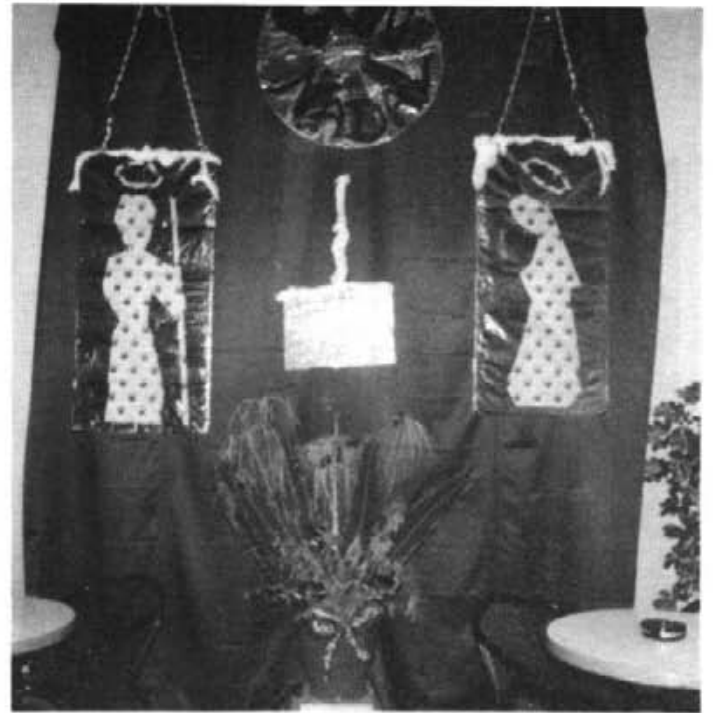
NADAL

La nit de Nadal va esser molt participativa i viscuda solemnement. Els nins de confirmació adornaren l'església i els nins de catequesi feren el betlem. El rector Antoni Gómez els va convidar a un bon sopar. Com cada any, es feren les matines tradicionals: na Francisca Beltran va cantar la Sibilla i na Maria Rosa Reinés l'Àngel. El nin

Carles Riera va predicar el sermó de la Calenda. El Cor Parroquial va cantar les matines i algunes nadales. L'església era plena de gom a gom i durant l'Ofrena la gent oferí al Nin Jesús molts de presents per a la gent necessitada. En sortir de les Matines el rector va convidar a tot el poble a beure xocolata.

MANIFEST PER LA UNITAT DE LA LLENGUA CATALANA

Davant la sentència del Tribunal Suprem de dia 20/11/92 que obliga a l'ús del terme «valencià» als Estatuts de la Universitat de València, el col·lectiu d'alumnes de segon cicle de Filologia Catalana de la Universitat de les Illes Balears manifesta:

1. Que dóna suport al Rector de la Universitat de València en la seva defensa del nom científic-històric de català per denominar no tan sols la llengua pròpia del País Valencià, sinó també la de les Illes Balears, el Rosselló, l'Alguer i del Principat de Catalunya.

2. Que la sentència, tot i ésser coherent amb la denominació que consta a l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, és una sentència que vulnera els interessos de la comunitat lingüística i contradiu el reconeixement científic general.

3. Que la denominació de valencià a l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, el 1982, va ésser fruit d'un pacte polític no basat en una resolució científica.

4. Que el fet que s'usi la paraula valencià per referir-se a la llengua que es parla al País Valencià, no implica que el valencià sigui una llengua diferent del català, sinó que es tracta de denominacions d'una mateixa llengua històrica, el CATALÀ, les normes ortogràfiques de la qual foren acceptades al País Valencià el 21/12/32 a Castelló.

5. Que, lamentablement, la interpretació feta pels recorrents als mitjans de comunicació no s'ajusta a la sentència, ja que aquesta no es pronuncia sobre la unitat de la llengua catalana, sinó que es refereix tan sols a la nomenclatura que s'ha d'emprar a l'article 20 dels Estatuts de la Universitat de València.

6. Que la pròpia sentència, al Fonament de Dret novè proclama: «El fondo del asunto no es académico o lingüístico, y esto bien lo saben las partes enfrentadas en este recurso. El fondo del asunto es político y hay que comenzar por reconocerlo para no perdernos en eufemismos inútiles». Igualment, la sentència esmentada, al seu Fonament de Dret onzè proclama: «Los Profesores Universitarios podrán, en sus clases, ejerciendo su libertad académica, explicar a los alumnos que la lengua valenciana proviene de la lengua catalana, o que es la lengua catalana misma, o que son lenguas distintas, etc. Pero la Universidad, como institución, no puede tener a este respecto más opinión que la impuesta por el Ordenamiento Jurídico».

7. Que l'objectiu principal és la recuperació i l'ús de la llengua pròpia en tots els àmbits i registres, per arribar a una desitjable normalitat lingüística, per a la qual cosa és necessari superar la instrumentalització de la qüestió del nom de la llengua, arribant, fins i tot, a la modificació de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià a fi d'adequar el nom allà utilitzat a la pràctica del món universal i científic nacional i internacional.

8. Que a títol comparatiu tenim el cas dels Països Llatino-americans, que a les seves Constitucions, quan esmenten la llengua pròpia, s'hi refereixen amb el nom de «castellano» o «español». Resultaria interessant veure quina seria la reacció si un Tribunal de qualsevol d'aquells països sentenciés que la seva llengua s'ha d'anomenar cubà, colombià, argentí, etc., en lloc de castellà.

DE JOVE A JOVE

EN TONI RIPOLL I EN TOMEU PONS

Entre el 23 de desembre i el 10 de gener, dos joves campaneters nascuts l'any 1973 varen realitzar una interessant exposició sota el títol genèric *Seqüències naturals*. La primera de la seva vida. En Toni Ripoll Pons i en Bartomeu Pons Capó, però s'estrenaren sense complexos: una obra extensa, d'una notable diversitat de tècniques i temes, un bon nivell de qualitat. Hem cregut que convenia parlar amb ells per tal d'explorar una mica a fons la seva personalitat.

-Podríeu començar fent una valoració de com va anar la vostra primera exposició.

-Va anar bé. Hi va arribar a passar molta gent, de totes les edats, i sobretot joves. Pot ser la vàrem tenir oberta massa temps (Toni).

-En vàreu vendre cap?

-No teníem la intenció de vendre'n cap. Únicament els volíem mostrar. Hi hagué un parell de persones que ens ho demanaren, si els veníem

(Tomeu).

-Teniu voluntat de continuar pintant i d'anar preparant una altra exposició?

-Tots dos responen que fan comptes seguir pintant. Per ells no és un passatemps, és una necessitat personal. En Toni diu que quan no pinta o dibuixa té la síndrome d'abstinència. Tenen pensat que més endavant faran una altra exposició junts.

-Acostumau anar a veure exposicions?

-Jo hi vaig molt. Sobretot a les galeries de Pollença i Inca, i també a qualcuna de Palma. En veure'n una d'oberta, hi entr. En veure un quadre, on sigui, m'hi poso davant i el mir (Tomeu).

-En passar per davant una exposició m'hi fic. Sempre procur trobar en tots els quadres que veig qualche cosa que m'interessi (Toni).

-Quins pintors vos agraden més?

-En Dalí, perquè converteix en coses que pareixen reals les coses

que són irreal. Aconsegueix que paresqui que pensaments que són incoherents poden ésser tocats. El surrealisme m'agrada molt. També en Miró, sobretot les *Constel·lacions*. I en Mateu, «s'hollandès» que vivia a Campanet. M'agrada relacionar el quadre amb un motiu, de vegades anecdòtic, que l'ha originat (Toni).

-M'agraden molt els autors de «còmics», especialment en Moebius i en Richard Corben. També molt en Miró. Trobo que tots tres són molt expressius (Tomeu).

-També vos dediqueu a dibuixar historietes?

-M'agrada fer-ne. A partir d'una idea inicial, m'invent l'argument així com vaig dibuixant. Sé la idea bàsica, però desconec com s'acabarà. És molt difícil fer un còmic: col·locar els personatges, dibuixar les perspectives... (Tomeu).

-No m'acaba d'agradar. Haver de fer la mateixa figura moltes vegades no m'agrada. I tampoc haver d'inventar un argument i escriure uns diàlegs (Toni).

-A l'exposició hi vàreu posar una escultura, amb un televisor destrossat com element central, què volíeu expressar?

-Era una crítica a l'excés protagonisme de la televisió, que té la gent enganxada massa temps. Era una tele que havia experimentat una metamorfosi, s'havia transformat. I encara que estàs destrossada, tenia un ventilador dedins que funcionava, era l'element que donava vida a aquell munt de ferralla. Hi hagué gent que va interpretar que era un betlem. Creim que sobretot era una crítica contra la dictadura de la televisió (Toni i Tomeu).

-Sou molt d'anar al cine?

-N'hi va haver una que em va agradar molt, es titulava *Despertares*. El meu actor preferit és en Micky Rourke. Em satisfan dos tipus

de pel·lícules: les realistes, on hi passen coses que són possibles, i les mitològiques i de cavalleries ambientades a l'època medieval, estil *Excalibur*. Darrerament em va semblar molt bona *El rey pescador* (Tomeu).

-Hi vaig bastant, m'agrada. Darrerament, però, trob que fan unes pel·lícules que són semblants unes a les altres canviant els personatges. Va per modes. Ara toca la moda de les pel·lícules psíquiques. M'agraden *Alien*, primera part, *El nom de la rosa*, *El silenci dels anyells...* D'aquestes dues darreres n'he llegit les novel·les i també són molt bones.

M'atreu tot el que sigui fantasia, fantasia sèria, però, sobre mites celtes, temparis... I també les pel·lícules que són com un document sobre personatges, fets o èpoques reals (Toni).

-I de lectures com anam? Sou llegidors?

-Molt. ara estic llegint *El pèndol de Foucault* d'Umberto Eco. El tipus de llibre que llegesc és 1984 de George Orwell, *El nom de la rosa* d'U. Eco. *El zero i l'infinit* d'Arthur Koestler... Llibres que tinguin enigmes i idees filosòfiques (Toni).

-No llegesc molt. Molts de còmics. En tenc moltíssims. *El Hòbbit* de Tolkien em va agradar molt. En tenc un de començat que se titula *Los vagabundos*. Els que m'interessen més són els d'aventures fantàstiques. Na Petra i jo darrerament hem anat molt al Teatre Principal: hi hem vist *Estudi Zero*, la *Història d'un soldat*, *Històries de fira...* (Tomeu).

-I quina música feis sonar?

-Sempre m'ha molestat molt aquesta pregunta. Mai no coincidesc amb la música que està de moda. I grups que quan no estaven de moda m'agradaven, m'han deixat d'agradar quan s'hi han posat. Tenc tendència a escoltar la música dels anys 70: Bob Dylan, Neil Young... De vegades tenc preferència per una música molt lenta, tranquil·la, i de vegades per una altra de totalment diferent, per exemple la punk. Depèn del meu estat d'ànim. Dins el rock-and-roll n'hi ha un que m'agrada molt: George Thorogut (Tomeu).

-No només m'agrada escoltar-ne, també fer-ne i tocar-ne. Acostum a

fer arranjaments a partir de les peces que escolt. Toc la guitarra elèctrica. Form part d'un grup que es diu «L'Encruia». Som autodidacta. Feim una música semblant a la que escoltam. Un tipus de música que és el resultat de l'assimilació d'una mescladissa d'estils musicals: des del punk fins a tota una sèrie de «grups de culte», que no intenten fer allò que demanen les masses. Hi introduïm molts d'efectes, de guitarra, no de sintetitzador. Grups? Un que m'agrada molt és Joy Division. I abans els Cure (Toni).

-I dels joves que en sabríeu o voldríeu dir?

-Són com una serp que la vas estirant i estirant i tot passa per allà mateix. No sé si és per culpa de la televisió, però tots es mouen segons les ones que va imposant la moda. Tots es tornen iguals. La culpa per ventu-

ra és d'aquesta societat tan materialista. Tenen massa poca iniciativa. Sempre n'hi ha algun que en té i els altres se n'hi van darrera. Perquè els agrada un cantant ja volen vestir-se com ell. I no ho vull criticar, no ho trob bé ni malament, només ho dic perquè crec que és una cosa bona de veure (Toni).

-Amb els joves de la meua edat jo no puc dir que m'he sentit decepcionat, perquè jo no som ningú per dir-ho, però jo no hi he trobat l'ambient que he cercat molt de temps. Jo no hi he trobat un liberalisme sincer. Han cregut que esser lliures significava que podien anar trepitjant els altres. Els joves han de fer allò que vulguin fer. No s'han de deixar vinclar (Tomeu).

-I de Mallorca quina opinió en teniu?

-Si hagués de canviar el lloc per viure no crec que canviàs. Però hi ha coses que trob que no funcionen. Ens tenen en el cul de tot, des del govern central passen de noltros. La gent d'aquí es renta molt la cara, canvien de camisa amb facilitat, i no només en política. No veus conviccions reals, aferrades, fortes. Per ventura és el caràcter de la gent. Trob que la gent no té les conviccions fortes (Toni).

-Mallorca està molt bé i els mallorquins també estan molt bé. El foraster que ve aquí també pot estar bé, però aquell foraster que ve a Mallorca i no admet els nostres costums i la nostra cultura, que són diferents, hauria de decidir ell mateix no venir perquè ningú no l'ha enviat a demanar. Els mallorquins durant molt de temps han estat putejats i tenen un subconscient reprimat. És com una tara (Tomeu).

La conversa encara podria haver continuat perquè aquests dos joves joves saben de què van. D'ells sobretot en destacariem l'afany per protegir la seva singularitat i per forjar-se un camí propi, sense escoltar les sirenes de la moda de la temporada. Tenen força interior i energia mental. Amb aquests dos motors poden esser agosarats i atrevir-se a emprendre viatges artístics arriscats i difícils.

SON CABOT I SON PUÇA

Les cases de Son Puça i la cisterna.

per **Antònia Bennàsser i Capó**

Tots els voltants del nostre poble tenen el seu encant, la seva peculiaritat i a més a més la seva història. anys enrera, la gent no tenia els medis que tenen avui, apreciaven molt més les coses, això feia que cada racó de Campanet fos com un refugi pel que hi anava a passar-ho bé i sentir-se feliç.

Son Cabot i Son Puça han estat uns llocs freqüentats

per molta gent; generacions i generacions de nins, joves i vells han passat per aquests llocs tan característics del nostre poble. Fa uns anys, Son Cabot era completament diferent al que a hores d'ara és; no hi havia cap casa, solament la de la possessió de son Puça es feia present; majestuosa i solitària damunt el lloc més alt del coster, vigilant les seves terres de les quals estava enrevoltada. De Son Puça, n'era propietari Joan Pons de Sa Pobra

Na Joana Cerner, brodant

Madò Antònia Cerner.

Al·lots que hi anaven a brodar.

tenia moltes quarterades, però poc a poc es varen anar venent trossos de terra i així es va empeticir. A les cases de son Puça després d'haver mort l'amo, hi va viure una temporada madò Antònia Cerver, la qual havia servit 32 anys a l'amo en Joan, i vivien amb ella els seus nebots: en Pedro i na Joana Cerver. A madò Antònia, la gent de Campanet la coneixia per madò Antònia de son Puça, va ensenyar a moltes jovenetes l'art de brodar: ella tenia molt bona mà per fer feines artesanes, i molt de gust. Ara viu a sa Pobla amb la seva neboda Joana, té 93 anys i es conserva molt bé.

L'hereu de Son Puça fou Arnaldo Capó Porto, el seu fiol, era capità d'infanteria, ara ja és mort. Devers els

Al·lots que hi anaven a classe.

anys 1966 les cases es convertiren en col·legi, el director era Jaume Tornilla de Pollença. Feien batxiller i els al·lots i al·lotes que estudiaven hi anaven a classe. Després d'uns anys el sistema d'ensenyança va canviar i s'acabaren les classes que impartien allà. L'any 1968 l'amo en Miquel Gelabert «Palat» hi va posar una granja de gallines, no va ésser cap negoci rentable perquè es va pegar foc, tot va quedar destrossat i cremat, aquelles cases tan grans i característiques quedaren derruïdes en un munt de pedres i terra.

El metge Vidal de Pollença va comprar Son Puça i hi va fer la urbanització (el Cielo de Campanet) va donar

L'esplanada de Son Puça, amb el pi.

Davant les cases, la Torre des Molf.

Començaven a tallar l'alzina.

L'alzina desarrelada.

un tros de terra a l'Ajuntament en el qual hi volien fer les escoles i el quarter de la guàrdia civil: cap de les dues coses es varen dur a terme a aquest lloc. Allà on estaven situades les cases hi foren la gran plaça, la cisterna és la mateix però li canviaren el coll de pedra i els ferros forjats tan característics que tenia en aquelles hores.

De Son Cabot i de Son Puça no en resten sinó el record i encara, si bé canviat, té un paisatge bellíssim que el fa un dels llocs més encantadors del nostre poble, on hi segueixen jugant al.lots, passejant la gent major i cantant ocells i grills durant tot l'any.

Han informat: Andreu Alzina «Picolins», Antònia Cerver de Son Puça, Joana Cerver de Son Puça

REMEMBRANÇA

Una grossa alzina presidia el camí de Son Cabot. La tallaren un dematí de Juliol de l'any 1980. Aquest dia feia un sol esplendorós i va convertir-se amb gris i trist. Aquelles grosses branques anaven caient i l'alzina perdia la seva esponera. La soca gruixuda s'empetití i no tenia ja fisomia del que havia estat. Aquelles arrels que sortien part damunt la terra, que tenien tantes formes i que serviren a les nines per jugar-hi a cases, a totes les varen desarrelar. L'alzina que havia estat testimoni de tants de fets, aquell dia va deixar d'existir. No hi cantaren més els rossinyols ni s'hi ajocaran els mussols. No serà mai més la fita dels encontres ni dels jocs. No donarà ombra als vells que s'aturaven sota ella, seien una estona contant-se les penes i alegries.

Son Cabot no és el que era. Els garrovers que estaven arran del camí eren torts i diferents, cada un tenia un valor per cada nin o nina que s'hi enfilava per jugar. Contemplàvem l'albufera quan cremaven el canyet. Els dies clars miràvem el mar, la gent gran ens feia creuer

que un dia l'aigua arribaria baix del comallar. El mes de Juny, els morers estaven carregats de fulles i les mores a punt de madurar. A la sortida de l'escola sempre hi havia nins enfilats i nines que collíem fulles per les cuques de seda, que guardàvem dintre una capça amb la tapadora plena de forats. També quan començava a fer fosca, cercàvem pels marges i parets cuquetes de llum que corrien al seu amagatall lentament. Eren jocs màgics, amb ells compartíem somnis il.lusions i esperances fins que la infància anava passant... després cercàvem altres aventures coses noves que amb el temps descobríem. Altres infants seguien els mateixos jocs que nosaltres havíem deixat, perquè la infantesa, malgrat tot, sempre anirà cercant nous somnis i noves aventures.

Son Puça, un any de neu. Al fons, els matolls i l'alzina.

PROGRAMA DE PREVENCIÓ DE DROGUES A CAMPANET

L'Ajuntament de Campanet, conjuntament amb la Secció de Promoció de la Salut del Consell Insular de Mallorca, té previst dur a terme un projecte de prevenció de toxicomanies dins el Pla de Prevenció de drogues de Mallorca (P.P.D.M.) que aquesta Secció desenvolupa. El projecte és un compromís entre les línies generals del P.P.D.M. i la realitat local (prioritats de la comunitat, disponibilitat de persones i recursos, problema local de la droga...).

Segons les dades disponibles, el risc de consum de drogues de l'adolescent ve determinat pel particular estil de vida de l'individu. A aquest estil de vida hi influeixen les estructures familiars, la problemàtica adolescent i les pautes socials. L'estil de vida de cada persona pot fer més o menys probable que se li plantegin ofertes de drogues, i el tipus de resposta a aquest oferiment dependrà de factors psíquics i socials.

Qualsevol acció preventiva, entenent aquesta com l'actuació abans de que el problema sorgeixi, ha de tenir en compte aquests factors i les relacions que entre ells s'estableixen. **Prevenir consistirà en actuacions que es desenvolupin dins i a partir del marc social habitual;** no es tracta, per tant, d'accions aïllades que realitzen uns especialistes sobre unes persones marginals que estan consumint drogues.

Els objectius generals que es planteja aquest programa preventiu són els següents:

1. Disminuir el nombre de consumidors i les quantitats totals de consum de drogues.
2. Retrasar les edats d'inici en el consum de drogues.
3. Disminuir-ne l'ús problemàtic i/o minimitzar-ne les conseqüències.

Pel seu desenvolupament el programa necessita professionals i, sobretot, el que animenam «mediadors informals», aquelles persones interessades pel tema i amb capacitat de movilització. Aquestes persones s'organitzen en comissions de feina (comissió escolar, comissió de medis de comunicació, comissió de temps lliure, etc.) que s'aniran constituint progressivament al municipi de Campanet.

Globalment les activitats que s'aniran duent a terme són les següents:

1. Sensibilització a tota la població sobre la necessitat de realitzar prevenció.
2. Formació bàsica sobre prevenció de toxicomanies a diferents col·lectius i en col·laboració amb les seves estructures organitzatives.
3. Elaboració i difusió de materials educatius i de recolçament a les activitats.

S'anirà informant de les distintes activitats que es duen a terme al Municipi mitjançant la revista local.

Servei Promoció de la Salut

SF Pujada
MUSIC BAR
C/ LLORENÇ RIBER, 28 TEL. 516116 CAMPANET

NUREDDUNA, UNA ASSOCIACIÓ DE MESTRESSES DE CASA

Aquesta associació fa uns quants que funciona, és oficial i té els seus estatuts, és presenta a molts de pobles de Mallorca i arreu d'Espanya. També funciona a nivell europeu.

A Campanet hi ha moltes inquietuds: les dones volem integrar-nos a la societat, conèixer com funcionen les coses d'avui, seguir endavant i desenvolupar-nos. Ara, que pertanyem a la Comunitat Europea es fa necessari tenir coneixements diversos.

Després que a Campanet es dugués a terme, aquest estiu passat, els cursos de brodats i conèixer a algunes dones d'Alaró, les quals, pertanyen i tenen al seu poble l'entitat de Mestresses de casa, na Francesca Sastre «Ferrera», i na Magdalena Reinés «de son Monjo» es varen interessar per aquesta associació i amb la col·laboració de les dones d'Alaró la posaren en marxa a Campanet. Aquesta associació està oberta a tothom. S'han posat anuncis d'informació a les botigues i cafès.

El mes de Novembre es va fer una reunió per donar a conèixer el funcionament d'aquesta petit entitat; hi assistirem moltes dones i vàrem adonar-nos de les coses que es poden dur a terme: activitats culturals, cursos de ceràmica i d'estany tapiços, cuina, fets humanístics etc...

Les Mestresses de casa hem tengut varies sortides: anàrem a una mostra de cuina a s'Allegor, després en sopàrem; pebrets de pitinillo farcits de salmó, rap a la marinera i tocinito del cielo. Anàrem també dues vegades i pel mateix motiu a l'hotel mediterrani de Palma, es varen fer dues mostres de cuina fabuloses, les quals foen rifades entre tots els assistents de tots els pobles de Mallorca que pertanyen a aquesta associació. Dia 22 de Desembre en el Bar de la 3ª Edat que ens va deixa gustosament en Ramon i na Magdalena per fer-hi una demostració de cuina, na Margalida Crespi, va fer la mostra, hi asistírem totes les associades de Campanet: consistí amb un mus de llimona, un glacé d'anous i un pastís de poma, tothom es xupava els dits. De part de totes les mestresses de casa, gràcies per deixar-nos el local. Dia 23 vengueren un grup de Mestresses de Palma i d'Alaró i juntament amb les de Campanet férem uns detalls nadalencs molt originals, eren de plantes naturals del nostre entorn, les quals presidien i adornaven les nostres cases. Es va recollir queviures per gent necessitada. (També anàrem a una demostració d'art floral).

dia 11 de Gener es va celebrar l'Assemblea General que fou presidida per la presidenta de Nuredduna de les Balears, Mercedes de la Presa, llegírem els estatuts i es va donar a conèixer la directiva de Campanet composta per: presidenta, Francesca Sastre, —secretària, Antònia Alzina— tresorera, Gerònia Martorell—

vocals: Magdalena Morell, Antònia Pons, Joana Buades, Maria Jesús Femenia, Magdalena Reinés i Francesca Bennàsser.

Divendres dia 23 de Gener, les Mestresses de casa férem un fogueró a la placeta de «cas Ferrer», treballàrem tot el dia de debò fent espinagades i coques amb verdura, férem 46 espinagades i ben grosses. El vespre amb el fogueró encès i amb un bon caliu poguérem torrar botifarrons i llangonisses, tots els que vàrem assistir al posar ho trobàrem ben bo, les espiangades varen esser «mel». Hi va haver molta gent, alegria i disbauxa, cantàrem i tocàrem sa ximbomba, ho passàrem molt bé. Va esser un èxit, fins i tot na Maria Pons «Pova» va fer aquesta glosa i la va cantar:

Ses Mestresses de casa
som dones de molt de pes,
perquè amb un tres i no res
mirau quina l'hem armada.

L'ASSOCIACIÓ «MANS OBERTES»

inquietut per relacionar-se i potenciar la bona convivència entre els campaneters.

«Mans Obertes» no preten fer gran coses o emprendre grans projectes, però sí tots aquells que d'alguna manera puguin millorar el benestar del poble. «Mans Obertes» pensa que sa vida de cada dia es fa de petites coses en les que hi participam tots, per això vol arribar a tothom i s'ofereix a tothom: a les dones, als joves, a la família i sobretot a les persones que es sentin totes-soles.

«Mans Obertes» també s'ofereix a les institucions i entitats locals, regionals, nacionals i inclús internacionals per col.laborar amb totes aquelles activitats dirigides a millorar el benestar del poble campaneter i de la humanitat en general.

Si pensau que «Mans Obertes» vos pot esser útil o voleu i podeu participar dels seus objectius, vos esperam!!.

Bel Rosa Gual Bonnin
Presidenta

Rafel Capó Palou

— PINTURA I DECORACIÓ —

Joan Reinés Buades

Sant Miquel, 93

Costa i Llobera, 1 - 2n E.

07310 CAMPANET

TEL. 51 69 92 51 62 68

L'Associació «Mans Obertes» va néixer a Campanet amb la sana i única intenció de servir al poble, per tant agraeix a la Revista Campanet l'oportunitat de, a través de les seves pàgines, poder oferir-se als campaneters.

«Mans Obertes» vol estar, i compartir les seves activitats, amb totes aquelles persones que senten

Bel Rosa Gual

ASSEGUANCES MAPFRE

Sant Miquel, 77

Tel. 51 60 47 - 51 65 32

07310 CAMPANET

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

JOSEP Mª LLOMPART, IN MEMORIAM

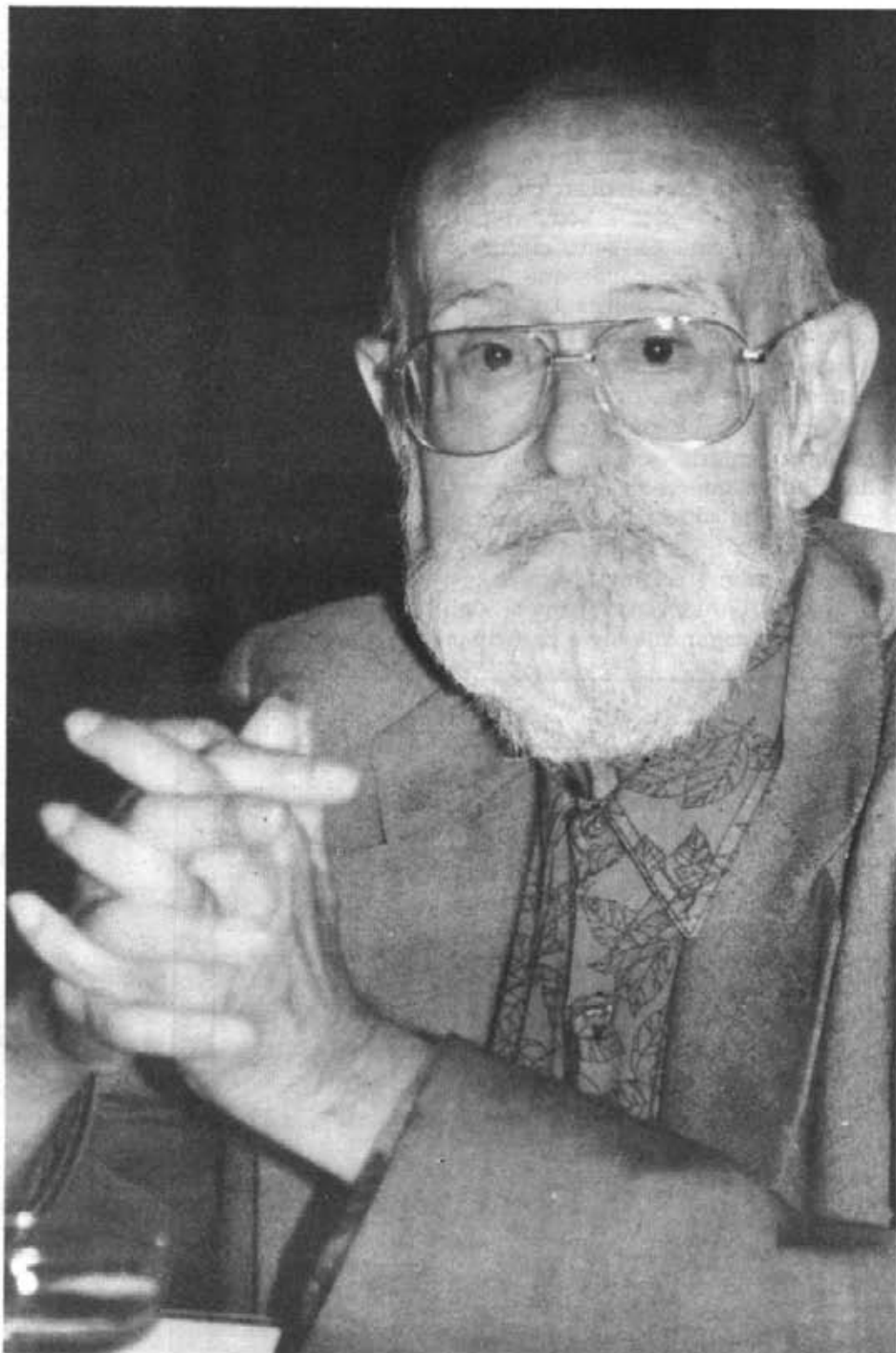
Des de l'admiració anònima, com molts l'hauran admirat, i des d'un sentiment de petitesa, rep el meu homenatge, Josep Mª Llompart, acceptant aquest poema sobre l'arbre que sempre es renovella, arbre ancestral, sempre a l'abast, sempre perenne.

GARROVER

*Quan els dies d'estiu els garrovers
omplen l'espai i les cigales posen
monòtona estridència
al fons malvós i groc del paisatge:
corpren un pensament que em ve de gust
expressar-lo amb no gaire paraules.
Són els vells garrover rejuvenits,
de tendres i excitants tanyades blaves,
com un cos exultant d'adolescent
sense arrugues ni escorces ni llivanyes:
les fulles, a milers, que van desprendre
són la saba vital que els transmutava.
I l'home que els contempla, esporuguit,
ple d'arrugues i escorces i llivanyes,
¿de quin fullam del cos en treurà l'hàlit
capaç de rebrostar noves tanyades?
Mes la terra cremada que em vaig fent
refloreix solament terra cremada
al recer enfosquit d'un garrover
mentre els ulls i el desig s'engloseixen.*

Miquel Oliver

Al número anterior de la revista férem referència a l'Homenatge que un bon nombre d'entitats dedicaven a Josep Maria Llompart per haver estat **Un home que ha fet país**. El qualificàvem com «un dels grans mallorquins d'aquesta segona meitat del segle XX». Mai no ens hauríem imaginat que ens tocaria passar tan prest de la lloança a l'elegia. Dia 28 de gener, un dijous, a les set del dematí, una aturada cardíaca va robar la vida al ciutadà exemplar i poeta emèrit Josep Maria Llompart. La seva generositat d'esforços, fins i tot al llarg dels dos darrers anys, quan ja vivia sota l'amenaça permanent d'un cor trencat, ha impedit que sobrepassàs els 67 anys. Ens deixa un exemple de civisme i de lleialtat, un

model de compromís amb la identitat i la llibertat del nostre país, un pensament de lluita a favor de la llengua i la cultura catalanes, una obra poètica que sobreviurà molts de segles, un bon conjunt d'escrits de temàtica diversa que destaquen pel

seu contingut i per la seva perfecció expressiva. Gràcies Llompart per haver viscut i per l'obra que deixes! Som molts els mallorquins que tenim ben present que no heu viscut de bades i que estam disposats a seguir pels camins que vos obríreu. ►

◀
LA SEVA RELACIÓ AMB
CAMPANET

Aquest bon home que era en Josep Maria Llompart va tenir una relació freqüent amb Campanet i amb alguns campaneters. En ocasió de la seva mort, i per posar en evidència la seva generositat, que el duia a acceptar les propostes que li feien per anar a tot arreu a divulgar els seus coneixements i idees, hem volgut oferir la relació dels actes culturals organitzats a Campanet que l'han tingut com a protagonista. Un protagonista sempre desinteressat, perquè no en percebia cap recompensa econòmica de les seves conferències.

A més dels actes que tot seguit relacionam, caldria esmentar les vegades que va intervenir en la commemoració que se celebrava anualment de l'aniversari de la mort d'en Llorenç Riber, que els anys seixanta organitzava l'«Associació Amics» del poeta. Ben segur que hi va participar

un grapat de vegades i hi va llegir poemes del nostre fill il·lustre. Així mateix, deixam de banda l'atenció que va concedir als nostres escriptors en els seus llibres de crítica i història literàries.

Vegem els actes en què va venir físicament al nostre poble i que amb les seves paraules va permetre que molts de nosaltres aprenguéssim a conèixer la cultura del país:

* Conferència sobre *El teatre regional mallorquí* (10 de novembre de 1972), organitzada per l'Agrupació Cultural de Campanet.

* Va publicar l'article *Miquel dels Sants Oliver, poeta* al Programa de les Festes de Sant Victorià de l'any 1972.

* Dia 2 de juliol de 1972 va actuar de mantenidor de la II^a Festa de les Lletres. En Damià Ferrà-Ponç el va presentar. L'acte es va fer a la Plaça de Son Puça.

* Conferència sobre Llorenç Riber i Miquel dels S. Oliver (3 de juliol de 1977), dins el programa d'actes de

les Festes de Sant Victorià d'aquell any.

* Conferència sobre *La literatura de Mallorca* (8 de setembre de 1978), dins el 1er Curs d'Estiu de Cultura de Mallorca organitzat per l'Obra Cultural Balear de Campanet.

* Conferència sobre *Llorenç Villalonga i la seva obra* (8 de juliol de 1980), dins el programa d'actes de les Festes de Sant Victorià d'aquell any.

* L'any 1988, a l'entorn de la Festa del Llibre, va venir a fer una lectura dels seus poemes.

El cos de J.Mª Llompart va esser instal·lat a la seu del Parlament Balear, reconeixent d'aquesta manera la seva vàlua com a ciutadà i escriptor. Foren molts els mallorquins que passaren per la capella ardent a retre-li homenatge. Hi hagué un bon grapat de campaneters que ho feren. I el nostre Ajuntament, com li pertocava, va enviar-hi una corona de flors.

Damià Pons i Pons

VILANOVA — 1: PAPERERIA

VILANOVA — 2: LLIBRERIA

VILANOVA — 3

MOBLES OFICINA

50 28 80 - 50 55 32 - 50 42 29

INCA

PROGRAMACIÓ ESTIU
RÀDIO PICORNELL

DIMECRES

20'00 S. Inf. RAC
20'10 Vuit per Deu
21'00 S. Inf. RAC
21'10 Vuit per Deu
22'00 S. Inf. RAC

DIJOUS

19'00 Avanç Informatiu
19'15 Barcelona 92
19'45 L'estiu del dijous
20'00 Notícies 10
20'10 L'estiu del dijous
21'00 Notícies 10
21'10 Músiques alternatives
22'00 Notícies 10

DIVENDRES

21'00 De Música clàssica.

DISSABTE

10'00 Músiques alternatives
11'00 Cocktail Picornell
11'30 Parròquia St. Miquel
13'00 Notícies 10
13'15 Barcelona 92 (R)
13'45 L'estiu del dijous (R)
14'00 Notícies 10
14'10 L'estiu del dijous (R)
15'00 Vuit per Deu (R)

DIUMENGE

10'00 Barcelona 92 (R)
11'00 L'estiu del dijous (R)
12'00 Vuit per deu (R)
14'00 De música clàssica
15'00 Músiques alternatives (R)

Durant la resta del dia hi ha connexió amb la R.A.C. 105.
R. Picornell, al 100.45 de la F.M.

LA RODA DE L'ANY

GENER I FEBRER

Iniciam a aquestes pàgines una secció que, amb el títol de «La roda de l'any», pretén acostar els lectors als costums, les tradicions, els refranys i les dites pròpies de la Mallorca tradicional. La nostra intenció és parlar de quines eren les fites -festes i feines cícliques- que marcaven el calendari anual dels mallorquins, amb especial atenció a la pagesia. Moltes d'aquestes celebracions encara perviuen, més o menys trastocades a causa del nou estil de vida, altres han desaparegut irremissiblement. Sigui, doncs, aquesta secció, una petita contribució al manteniment de la nostra memòria col·lectiva.

GENER

El gener és un mes ple de festes i celebracions importants. D'una banda, tenim Cap d'Any i Reis, que pertanyen al cicle de Nadal, de l'altra Sant Antoni i Sant Sebastià, que ja podem considerar inserides en el cicle de Carnaval. Antigament Cap d'Any era una festa familiar, i la nit anterior no era especialment celebrada, al contrari de com es fa a l'actualitat. Uns dies després de Cap d'Any arriben els Reis. Els infants, la nit del dia 5 -tot seguint un costum que sembla ser molt antic- deixen una sabata a la finestra amb faves per als cavalls de Ses Majestats i l'endemà hi troben alguns presents. Quan veim la quantitat de regals que reben avui els infants ens costa imaginar com eren de senzills els presents de fa cinquanta o vuitanta anys a la majoria de cases de Mallorca: una ensaïmada, una bossa de caramels, una baldufa o qualsevol altra petita joguina. Quan els Reis volien fer saber que aquell era el darrer any que duïen regals a un infant li deixaven una cabeça d'all, una ceba o un tros de carbó.

Sant Sebastià

El dia del Reis l'Església Catòlica celebra l'Epifania, la commemoració de l'adoració de Jesús pels tres Reis d'Orient. La manera popular i tradicional de celebrar aquest dia al poble de Mallorca era, i és encara avui a molts d'indrets, la representació de l'obra *El rei Herodes o la vinguda del Messies*. A Campanet es va començar a fer l'any 1957 i va arribar a assolir un gran èxit de públic i participació. Es tracta d'una peça de teatre popular -una paràfrasi de l'Evangeli d'aquest dia: Mateu 2, 1-12 que ha estat adaptada i modificada al llarg dels anys.

El dia 17 arriba Sant Antoni, sant popular per excel·lència, ja que és el patró protector dels animals. La devoció al Sant arribà amb la conquesta catalana (l'any 1229) i la seva figura, bonhomiosa i casolana, és venerada pràcticament a totes les esglésies de Mallorca. A alguns pobles -com és ara Son Cervera i Mancor- es representa al carrer algun episodi de la vida del Sant. A tots els pobles sant Antoni es troba vinculat a la figura del dimoni, en recordança de les temptacions que patí. A festes de

sant Antoni hi ha una vessant religiosa -ofici solemne i beneïdes- però una gran part del protagonisme la tenen els aspectes més lúdics: foguerons i ximbombades que vinculen la festa a ritus i creences d'origen pagà, a la celebració del solstici d'hivern i les festes carnavalesques.

El dia 19 és sant Sebastià, un altre sant de gran devoció popular, ja que és advocat contra la pesta. A Mallorca la devoció a aquest sant es troba documentada des de 1440 i va lligada a les diverses epidèmies de pesta que sacsejaren l'illa al llarg dels darrers cinc segles. La seva festa es celebra també amb manifestacions religioses i populars.

Pel que fa a la gastronomia, tret de les menges pròpies de les festes de Nadal -arrossos, rostits, farciments, neules i torrons- els protagonistes indiscutibles dels mesos de fred és el porc: embotits i coques o ensaïmades amb tallades eren -i són- presents a les taules pel mes de gener.

Al camp és temps d'exsecallar i d'entrecavar. Hi ha moltes dites que parlen del temps que sol fer pel gener:

Sant Blai

Gener amarat,
mig any assegurat.

Gener eixut,
tot l'any put.

De flors de gener
no n'umplen paner.

FEBRER

El febrer és el mes més curt de l'any. El dia dos es celebra la Candelera. Aquest és el nom popular que es dona a la festa cristiana de la Purificació de Maria. S'hi commemoren la presentació de l'infant Jesús al temple de Jerusalem i la purificació de la Mare de Déu, ja que -segons la llei jueva- si s'havia infantat un fill mascle, la purificació s'havia de fer al cap de quaranta dies del part. Antigament, el costum era que les dones que havien infantat durant l'any assistissin a missa amb el seu fill i fessin un present. Encara avui es reparteix una candela als feligresos, que és encesa i beneïda, després es guarda per encendre-la en situa-

cions de perill o necessitat. Aquest dia es tanca un cicle i s'en comença un altre, per això és considerava que el temps que feia per la Candelera determinava el que faria en els quaranta següents:

Si la Candelera plora
es fred és fora.

Si la Candelera riu,
lluny és s'estiu.

L'endemà, el dia 3, és sant Blai, sant metge advocat contra el mal de coll. Des de molt de temps enrera existeix el costum -que es va perdent- de dur a beneir a l'església fruits i dolços que, menjats amb devoció, alleugeriran les molèsties de gola. També aquest dia el capellà untava el coll dels feals amb aoli beneït, per tal de preservar-los del mal de coll.

Però la veritable festa popular del febrer és el Carnaval o darrers dies, com diu l'adagi:

Més tard o més matiner,
Carnaval dins el febrer.

La Mallorca tradicional celebrava

aquesta festa amb simplicitat i economia de recursos, molt lluny del Carnaval comercialitzat i estandarditzat a què ens hem acostumat actualment. Altres anys, a aquesta mateixa revista, ja he parlat de com era el carnaval tradicional als pobles de l'illa. És per això que ara només citaré les característiques essencials que ens permetran veure els canvis soferts. El carnaval era una festa d'inversió de rols i d'escani, el moment en què s'alliberaven represions acumulades al llarg de l'any i es feia recompte dels agravis que els poderosos feien als més dèbils, és per això que sovintejaven les mascarades, les bromes més aviat feixugues i que era indispensable no ser conegut. Els disfressats anaven de casa en casa i es destravaven la llengua -i les mans!-. La gent bevia i menjava «menjar gras»: greixonera de peu de porc, fava «parada», coques amb tallades, etc. Les disfresses eren simples i hom aprofitava qualsevol cosa a l'abast: roba vella, llençols, cordes, fregalls, etc. Una de les activitats habituals aquests dies era que els disfressats tirassin coses a tots els qui passaven pel carrer: aigua, cendra, farina, bova, cendra, taronges agres i tot allò que era a l'abast. Dies de llicència i de bauxa, de crítica i d'escarni. Fins els anys trenta no es començaren a introduir les disfresses representatives -«de la guapa» en deien a Sa Pobla- i no s'estructuraren els balls i les rues tal i com els coneixem avui.

Al camp el febrer és el més dels ametllers en flor, dels tords i dels esclata-sangs, de brusques i sembrats que verdeggen. Però també de gelades que poden fer malbé les collites:

Febreret curt,
pitjor que turc!

També dins el febrer comença la Quaresma, però aquest període, molt important dins la vida quotidiana de la Mallorca rural, el deixarem per a la propera revista.

Caterina Valriu

NOTÍCIES VERDES

-Assemblea Verda de Campanet.

A partir del dia 1 de gener d'aquest any el nostre poble ja compta amb una delegació d'Els Verds, és l'assemblea Verda de Campanet. L'assemblea s'ha constituït un cop el BEC s'ha disolt.

Cada dos mesos sortirà al carrer el Full Informatiu de l'assemblea Verda que serà repartit entre els militants, simpatitzants i entitats.

El Correu Verd sortirà cada mig any, pel juny i pel desembre.

-Recollides de paper i roba.

La darrera recollida que varem fer en nom del BEC fou la de desembre del 92, la propera serà a finals de febrer i la farà l'Ajuntament de Campanet, la Fundació Deixalles i l'Assemblea Verda de Campanet. Vos pregam deixeu el material al carrer a partir de les deu del matí. Ben lligat o dins capses, no recollirem vidre ni xatarra.

-Iniciativa per la bici.

La majoria d'entitats i institucions el poble han donat suport al document en favor del transport de bicis a les línies de tren de FEVE. El document fou entregat a les diferents entitats per l'Assemblea Verda.

-Subvencions 1992

Gràcies a l'Ajuntament de Campanet per les subvencions que ha otorgat al BEC i a Ràdio Picornell, concretament 40.000 pel BEC i 50.000 per la ràdio.

-Ràdio Picornell de Campanet s'ha disolt.

Dijous deia 14 de gener la Directora General de Ràdio Picornell de Campanet comunicava oficialment als mitjans de comunicació que Ràdio Picornell tancaria a finals de mes. En els dies posteriors la decisió del tancament de les emissions era comunicada al Batle de Campanet, a la Tte. de Batle, al regidor de cultura, al rector i als representants dels diferents partits polítics.

Dia 30 de gener la ràdio abandonava les seves dependències del saló parroquial.

La decisió de tancar l'emissora local, 3 anys després de que aquesta s'obrí, s'ha presa a causa de les dificultats econòmiques, per la manca de personal i d'audiència i ha, influït de manera decisiva la dissolució del BEC que d'aquesta manera ha deixat a la ràdio local sense una «protectora» i responsable de la mateixa.

La ràdio va néixer al 1990 per iniciativa del BEC i en foren directors na Xisca Bennàssar, Pere Morell, Guillem Mora i Catalina Rosselló. Dia 30 de gener varen cesar dels seus càrrecs la Directora Gral, Tresorera, Secretària, vocals, Delegat del Consell de Pastoral, Cap de Servei i tots els caps de programació.

Així a finals de mes de gener la ràdio local deixava d'emetre. Ara hi ha dues possibilitats: que l'Ajuntament de Campanet compri l'emissora o que es vengui el material a particulars. Un cop feta la venda es pagaran les deutes i la part sobrant serà destinada a solucionar el problema de la fam a Somàlia.

ELS OCULTS PARLEN DE CAMPANET

El setmanari «El Temps» publica des de fa uns mesos una col·lecció de llibrets dedicats als grups que fan rock en català. El número 7 d'aquesta col·lecció, titulada «Temps de rock» és dedicat al rock en català a les Balears i s'hi recullen entrevistes amb els grups Ja t'ho diré, Tots Sants, La Fosca i Ocults. A l'entrevista que les hi fan, els components d'Ocults, en parlar de les seves actuacions, fan referència als seus concerts a Campanet. tot seguit transcrivim aquest tros de l'entrevista en què parlen del nostre poble:

«JAUME: allà on més funcionam és a la plaça major, amb el poble, i, sobretot, amb el jovent que va de festa. fins i tot, a vegades baixam on està la gent i som un més d'ells, cosa que, a altres grups, potser els costa més. A Campanet, un poble de Mallorca, on hem tocat cinc anys seguits per la festa major, el primer any ja va ser una sorpresa: vam començar a la una i vam acabar a les sis de la matinada. Puja la gent a contar acudits o volen cantar una cançó i els acompanyes amb els instruments. El segon any ens van contractar amb la condició que havíem de tocar fins a les set del matí i nosaltres: «Ja veurem...». I així cada any, ja és un tòpic. No obstant l'any passat la festa es va passar de la ratlla un poquet.

ÀNGELS: La gent et pren el micròfon.

JAUME: I a les sis de la matinada hi havia més gent dalt de l'escenari que baix. Jo duc un inalàmbric al baix i vaig baixar de l'escenari perquè s'hi estava molt més ample.

BIEL: en el disc Pa amb oli nacional hi ha una cançó decidada a Campanet, perquè quan el vam treure era el tercer any que hi anàvem, i els vam fer el «Blues de Campanet», que és més rock que blues; però bè, allà ho contam.

JAUME: A més, a la plaça de Campanet hi ha un bar en què l'amo, el primer any, a les set del matí va treure albergínies farcides, ens va cridar i va dir que ens en guardava un parell per quan acabassim. I ara, cada any, ens guarda les albergínies i una taula quan acabem. Després, treu un cóc de whisky. I fa dos anys va ser una exageració, perquè i ha una piscina municipal, que van inaugurar, i la gent va botar a les vuit del matí i... ¡aigua!

BIEL: La gent hi va allà dient: «Me'n vaig a cantar avui»

TONI: És clar, l'any següent hi tornes ila generació que ha pujat, que ja ho sap, diu «Avui, el meu debut».

BONA CUINA

LES PATATES

Margalida Crespí

Aquest producte tan fàcil d'obtenir, tan barat i tan corrent a les nostres cuines era desconegut fins al segle XVI. Tan sols l'apreciaven com a aliment a la regió dels Andes, a Sudamèrica, allà es cultivaren per primera vegada fa uns 2000 anys. Els Incas quan pujaren a les muntanyes per por als perills de la selva se'ls emportaren, d'aquesta manera es varen desenvolupar varietats més dures i resistents a les gelades.

Quan els conqueridors espanyols arribaren al Perú, a principis del segle XVI, en varen dur algunes cap a Espanya. Aquí varen esser molt ben rebudes i es varen estendre per tota Europa. A on no varen tenir molt d'èxit, ja que es creia que eren verinoses. A principis del segle XVIII el seu consum encara era molt baix.

Al contrari que a la resta d'Europa Irlanda va acceptar molt bé les patates. El seu consum va arribar a esser tan intens que l'alimentació dels irlandesos depenia ja de les patates. Al 1846 una plaga ataca les patateres, això produeix la fam i una gran mortaldat, milers d'irlandesos emigraren cap a altres països.

Al segle XIX el consum de la patata es generalitza per tota Europa.

Al 1983 a les nostres illes es produïen 87.500 Tonelades de patates. La producció es concentra sobretot a la zona de Sa Pobla i Muro, i a l'illa d'Eivissa.

CREMA DE PORROS I PATATES

Per a 6 persones.

50 gr. de margarina
3 porros
300 gr. de patates
1/2 litre de brou de carn o aigua
1 tassó de nata
sal i pebre bo
1 ceba grossa.

Fregir a poc foc amb la margarina, els porros i la ceba picats molt petits. Afegir les patates a tallades rodones i deixar coure uns 5 minuts, afegir el brou i deixar coure uns 20 minuts més. Afegir sal i pebre bo, triturar amb el turmix, afegir la nata i si ens queda massa espès aclarir amb llet.

PATATES AMB FORMATGE

1/2 kg. de patates.
8 tallades fines de formatge per fondre
2 ous
1/4 litre de llet
sal i pebre bo.

Bollir les patates amb la pell amb aigua i sal, quan estiguin quasi cuites pelar-les i tallar-les a tallades rodones. Col·locar una capa de patates dins una palangana que pugui anar al forn i que hem untat amb mantequilla, posar sal i pebre bo. Cobrir amb una capa de formatge, una altra de patates, i així fins acabar. Mesclar els ous amb la llet i tirar per damunt les patates. Posar al forn i deixar coure fins que la mescla de llet i ous hagi espessit.

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

GM

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

DESIMPER

Productes de neteja

C/ Camí Vell d'Inca

Tels. 51 61 08 - 51 69 89

CAMPANET

COLLITA DE GLOSES

Amic lector, la revista «Campanet» m'ha convidat a publicar un parell de gloses a cada número. Jo, que apreciï de veres aquesta revista, modestament i de bon gust, em dispòs a fer-ho. La majoria de les gloses no seran fetes meves. Jo no som glosador, i si me'n surt qualcuna de rebedora és força de donar-li voltes i més voltes. Però, qui fa tot quant pot no estar obligat a més.

A la gran majoria, com he dit, les vaig aprendre quan treballava al camp. Avui ja no s'hi sent cantar amb aquella alegria contagiosa cançons enamoradisses i rioleres. El camp és mort. Exceptuant la que avui escriuré, les altres no guardaran cap tipus d'ordre ni relació. Aniran apareixent a mida que em vinguin a la memòria i les recordi.

Un dia, amb la tercera edat, anant d'excursió pel camí de na Pontons, a l'indret de les cases de Son Corró, vaig fer aquestes:

*Ella dins la casa habitava,
la flor bella de mon cor
que com un cordoncillo d'or
dins tota la vall brillava.*

*Quan vaig demanar entrada,
ai!, quin glop més amarg i fort!,
m'hagués estimat més fer un clot
de set o vuit pams, i ben fort,
que beure aquella glopada.*

*Dos canots s'alçaren dret,
no sé si em vaig compixar,
però vos puc assegurar
que anava ben humidet.*

*Vaig tocar fort sa baula
per veure si m'obririen,
ànsia de jo ja tenien
com veen aquella tardança.*

*Va venir s'enamorada
amb so llum d'oli amb sa mà,
ja poreu considerar
el cor com li batejava.*

*Vaig pujar damunt sa cuina,
tothom se mirava a mí,
què farà aquest fadrí
que siguent extern aquí
pareix que tot ho domina?*

*Em vaig revestir de coratge,
si no no me'n desferé,
genre d'aquí jo seré
encara que faci de missatge.*

*Anava ben mantengut,
bon menjar i bona cara,
i això me recompensava
de tanta d'inquietud.*

*En s'hivern amb un bon fred
i en s'estiu bona calor,
per veure lo meu amor
jo ja havia partidet.*

*D'un tros lluny jo sentia
es torrent que bramulava,
però jo decidit hi anava
per veure si la veuria.*

*Set anys hi vaig festejar,
començava a tornar gris,
però ja havia pres es llis
i no me costava gens es caminar.*

*Me'n va costar de suades
i caminades sense fi,
però a un jove enamorat i fadrí
no li espanten ses ventades.*

*Jo m'hagués casat més prest
i d'això en Franco té sa cupa,
a dins es corter fent sa cussa
el pobre de soldadet.*

Pere Antoni Reinés
Gener, 1993

BAR SA GALERIA

Tapes variades

Pl. Major, 4

Campanet

ACTIVITATS DE LA 3^A EDAT

Setembre.- Excursió; visita al Bar 3ª Edat de Ses Salines, Colònia de Sant Jordi, Campos i dinar a Sant Joan en el restaurant can Tronca; arròs brut, escalop, vàries begudes, cafè i licors; ball i tornada a Campanet.

Assemblea General.- Va a donar compte de les despeses generals de tot l'any: entrades i sortides, el balanç fou positiu unes 400.000 PESSETES més que l'any passat, malgrat els menjars gratuïts que es regalen, hi ha hagut ganàncies. El mateix temps es va donar compte d'uns quants assumptes relacionats amb l'Associació, també el tema dels carnets dels socis de la Comunitat Autònoma i altres factors sobre el número d'associacions que hi pot haver en el poble, per poder estar afederats i obtenir les subvencions necessàries, també actes programats per l'any 1.993.

Octubre.- Excursió a Andratx, dinar al restaurant es Grau, va fer un dia de brusca, menjarem arròs de peix i bistec amb guarnicions, begudes, cafè i licors, també ball com és costum.

Feste de Ses Verges.- Una grossa bunyolada per a tots els socis i gran ball al Saló de Cultura amb el conjunt vilafrañca, es rifaren varis objectes per a les despeses.

Novembre.- Excursió al Castell de Bellver; dinar a l'Elite Club arròs de peix, porcella amb guarnicions, begudes, cafè i licors ball i tornada a Campanet.

Desembre.- Dia 4, xarrada sobre la salut i medis per a aconseguir-la. Dia 13, es varen matar dos porcs per a fer matances a Son Grau, feren un pes de 250 quilos. Dia 14, dinar de matances per a tots els socis: sopes de matances i frit de porc, begudes, fruita, cafè i licors, hi assistiren 346 persones, varen esser distribuïdes entre la Rectoria i el Bar de la 3^a Edat per falta de lloc. La fruita va esser un obsequi de son Apats. Després hi va haver un bon ball a la Sala de Cultura. Dia 31, xocolatada per a tots els socis, amb ensaïmada, vi i xampany. Es repartiren unes 350 racions, més les dels convidats. Després ball a la Sala de Cultura fins a les 2'30 hores de la matinada.

Abans de les festes de Nadal es va entregar una felicitació a cada soci amb 25 pessetes per a la Loteria Nacional de Nadal.

President: Joan Martorell

PREMIS DE LA PREMSA FORANA '92

Els premis de la Premsa Forana del 1992, que estan subvencionats per «Sa Nostra», es varen atorgar de la següent manera:

-Premi Llevant (informació, entrevistes i reportatges) a Pere Josep Calafat i Vich, de «Coanegre» de Santa Maria.

-Premi Migjorn (investigació històrica) a Francesc Canuto Bauzá, de «Mel i Sucre» de Sant Joan.

-Premi Ponent (opinió) a Miquel Cardell Santandreu, de «Llucmajor de pinte en ample».

-Premi Tramuntana (fotografia) al conjunt de corbetes de la revista «Ressò» de Campos.

-Premi d'Ordenació i Catalogació de l'Hemeroteca, a Rafel Bordoy Pomar, de la revista «Santa Margalida».

A proposta de la revista «Artà», es va entregar una menció honorífica a Llorenç Terrassa «Es Porqueret de sa Pellissa».

DEFUNCIÓ DE MIQUEL MARQUÈS COLL

El passat mes de desembre va morir Miquel Marquès i Coll, de Sóller, que era president d'honor de l'Associació de la Premsa Forana. Descansi en pau.

BAR ES CLUB

Pl. Major, 25

Tel. 51 60 48

Campanet

LA FINAL DEL SEGON TORNEIG DE BILLAR

El Bar de la Tercera Edat va organitzar un sopar el de desembre en ocasió de la final del segon torneig de billar. Es serviren sopes de matances i frit. Hi assistiren els participants amb els seves dones i alguns amics. En Ramon i na Magdalena tengueren un detall molt especial envers la revista «Campanet», que volem agrair: varem convidar dos col.laboradors nostres.

I, a més a més, ens avisaren de l'acte. Tots els campaneters s'haurien d'acostumar a fer el mateix que feren ells: avisar-nos quan hi ha fets que vulguin que surtin a la revista. Ramon i Magdalena, vos volem donar les grà-

cies.

Els resultats finals del segon torneig foren els següents:

Campió 1ª categoria:

Joan Hernández.

Campió 2ª categoria: Perico Bernat «Niu».

Ara ha començat un torneig amb diferents estruc-

tures. Primer torneig de billar, modalitat lliure per a jugadors locals. 1ª, 2ª i 3ª categoria: cada categoria tendrà una funció diferent.

B A R
CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Lluís Bennàsar Sampol

TAPISSERIA

Rector Temorer
Tel: 51 65 10

BÀSQUET

ENTREVISTA A NA JERO BELTRAN

A Campanet hi ha cinc equips de bàsquet, quatre de federats i un que no hi està (l'infantil femení). És a l'entrenadora d'aquest equip a qui hem volgut entrevistar.

-En primer lloc et voldríem demanar el motiu pel qual no has federat l'equip

-Perquè cap de les jugadores no havia jugat a bàsquet i el temps que duien entrenant no era suficient per estar a un bon nivell.

-L'any que ve, federaràs l'equip?

-En principi sí si segueixen amb el mateix ritme actual d'entrenament i si segueixen amb les mateixes ganes.

-Quantes jugadores hi ha a l'equip?

-Deu, però actualment només n'entren nou perquè una està lesionada.

-Feis partits o només entrenau?

-Entrenam tres vegades per setmana i de tant en tant feim qualche partit

-Tens qualche ajudant?

-En Rafel Pons Reus les entrena el capvespre dels dissabtes

-Tens algun objectiu per l'any que ve?

-Sí, m'agradaria que per elles fos el principi d'un aprenentatge espor-

tiu, senzill i eficaç. Perquè puguin arribar a esser unes bones jugadores de bàsquet. I sobretot que disfrutin durant el temps que practiquen aquest esport.

-Estàs vinculada a un altre club? Quin càrrec hi tens?

-Sí, al Club Bàsquet Inca. Faig de delegada d'un equip cadet femení

-Fas comptes ser una entrenadora «ACB»?

-No m'ho he plantejat seriament, perquè l'any que ve després d'haver fet la Selectivitat vull fer la carrera d'Història. Si tenc temps seguiré entrena perquè és una de les coses que m'agraden més

-Actualment no jugues?

-No ara, ho he deixat, però no vol dir que no ho torni a provar

-Amb quin equip jugaves?

-Amb el Campanet.

-Eres bona?

-Era normal, com totes.

-Per acabar, quin paper esperes que facin les teves jugadores si les federes?

-És molt mal de dir, esper que facin un bon paper.

Ens despedim de na Jero, una entrenadora que té aspiracions per al seu equip, desitjant-li sort.

Tòfol Alemany Gelabert

PLA "S" BANCA "

BANCA MARCH

DE JUBILACIÓ

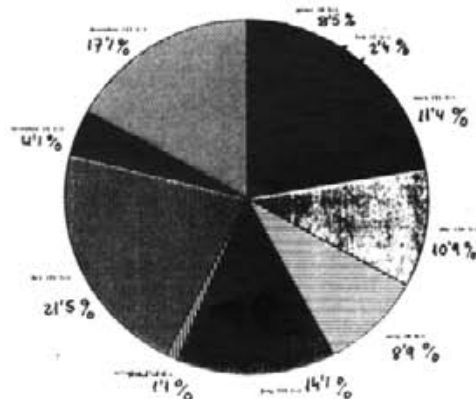
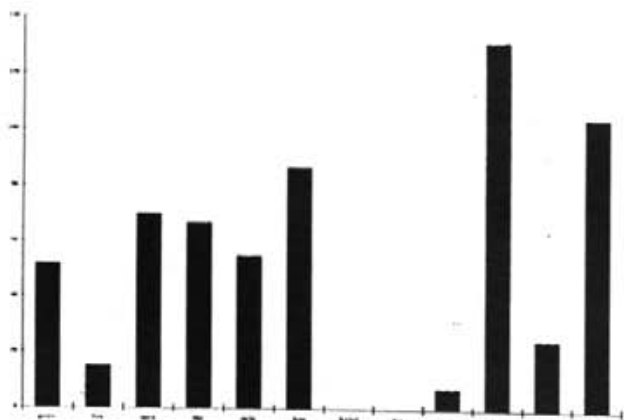
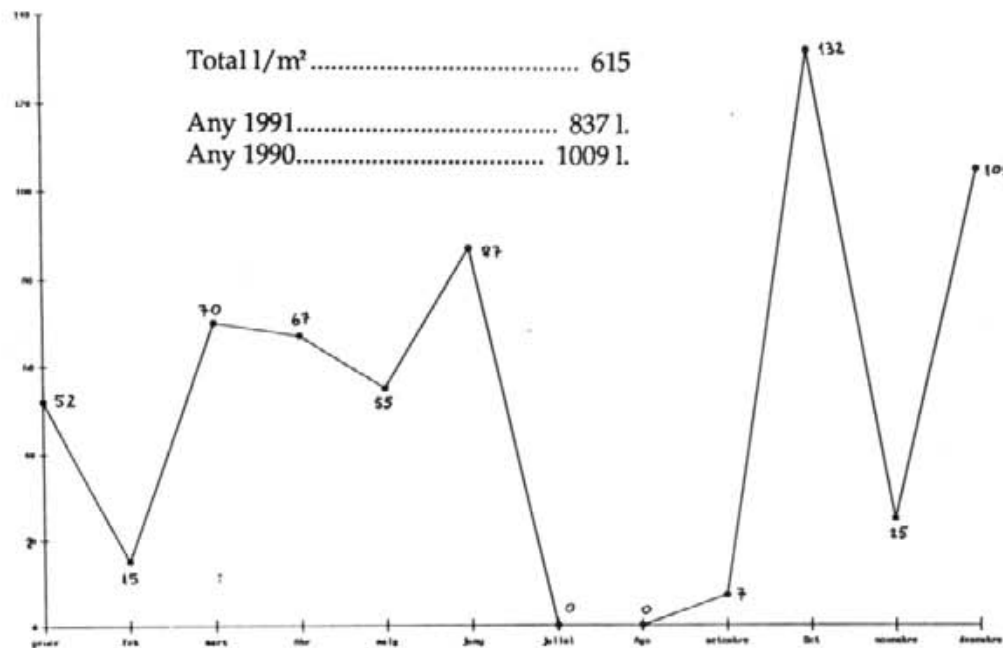
T'esperam

Papereria

"ES TRIQUET"

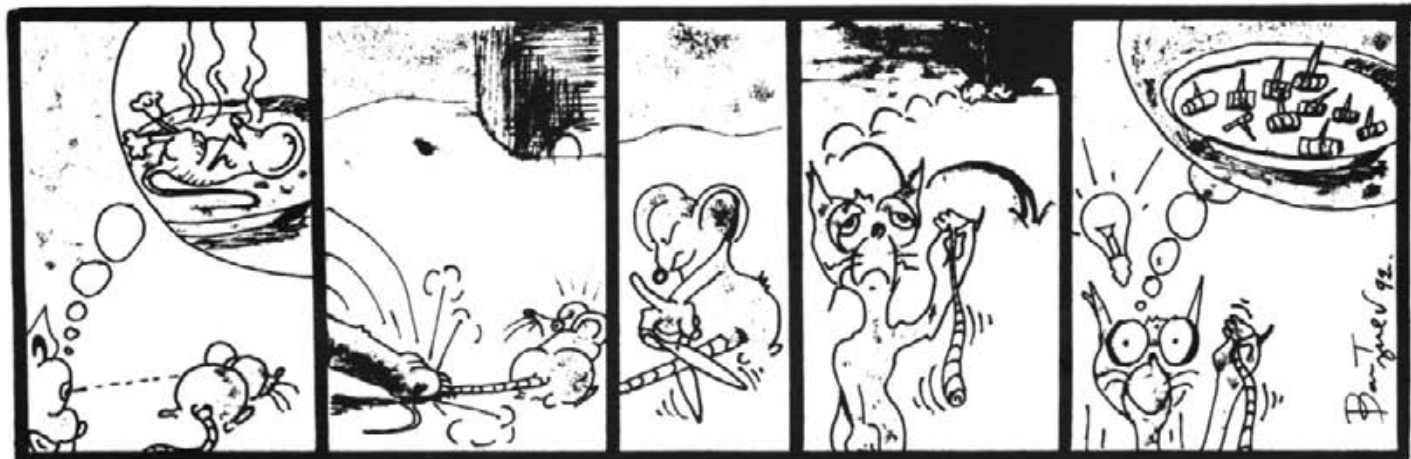
Pl. Major, 10
Tel. 51 68 30

LA PLUVIOMETRIA A CAMPANET. ANY 1992

Dades facilitades per Miquel Oliver
Gràfiques realitzades per Catalina Rosselló

"PIVCHOS" DE CUA DE MATA.

Any 1954 d'esquerra a dreta: Magdalena Joana «Melis», Maria «Matxeta», Catalina «Ponset», Antònia «Ganzeta», Francesca «Beteta», Antònia «Cubeta», Antònia «Passola», Francesca «Gallet», Elionor «Reta», Francesca «Ferrera», Margalida «Canals», Aina «Canals».

Foto: Sdolfan Alcúdia